

Bültenimizin 98. Sayısında Şubemizin Üyesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisi **Yusuf BOZKURT**'u konuk ettik.

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız ?

Şubat 1975 İ.T.Ü. mezunuyum. Üniversite son sınıfta EMO ile tanıştım ve bugüne kadar gerek Bursa ve Ankara Şubede gerekse de EMO' nun değişik kurullarında görev aldım. Mezuniyet sonrası T.E.K. Röle Elektronik Test Müdürlüğünde bakım mühendisi olarak göreve başladım. Askerlik görevimi takiben Ankara TRT AR-GE'de 1980'e kadar çalıştım. 1980 yılında zorunlu nedenlerden dolayı AR-GE mühendisliğinden ayrılarak ASİL ÇELİK A.Ş.'de Elektronik atölye şefliği görevinde bulundum. 1986 yılında kendi isteğimle bu görevimden ayrılıp kurucusu olduğum şirkette Şirket Müdürü olarak çalışmaktayım.

Son dönemde ülkemizde ve dünya genelinde yaşanan ekonomik sıkıntıları nasıl değerlendiriyorsunuz? Krizin Meslektaşlarımız üzerindeki etkileri ve çözüm önerileriniz nelerdir?

Ülkemizdeki ekonomik krizi sadece dünyadaki krize bağlayarak analiz etmek yanlış olur. Krizin esas kaynağı anarşist ekonomik sistemin kendisidir. Nasıl ki siyasal anarşizm kendi kendini yok ediyorsa; Ekonomik anarşizmde kendi sonunu ağır ağır hazırlıyor.

Dünyada kriz var. Türkiye'de olur diyerek analiz yapmak, son 30-35 yıllık (özellikle son 10 yıllık yönetimler) siyasi iktidarlar ve ana muhalefet partileri bu krizde hiç sorumlu değillermiş gibi düşünmek, çok yanlış olur. Son çeyrek yüzyıldaki gelişmeleri izleyecek olursak, yapılan yanlış uygulamalar nedeni ile dünyamızdaki krizden ülkemiz daha çok etkilenmiştir. Şöyle ki ülke doğal kaynaklarının ve kamu kurum ve kuruluşlarının özelleştirme adı altında yağmalanma anlamına gelecek şekilde satıldı veya yanlış yönetilerek zarara uğratılıp satış için zemin hazırlandı. 12 Eylül'le birlikte özelleştirmelere hız verilerek uygulamalar sürdürüldü.

Bu karanlık dönemden günümüze, sorgusuz, sualsiz, sorumsuzluk içinde özelleştirme adı altında ülkedeki yağmalanma dönemi devam etti, ediyor. 85 yıllık Cumhuriyetimizin ülkemizin ekonomik kazanımı ve 70 milyon nüfusun ortak malı (fabrikaları, doğal kaynakları, KİT'ler, sahiller, ormanlar, finans kuruluşları) satış için hazırlandı ve zemin bulundukça yok pahasına elden çıkarıldı ve çıkarılmaya devam ediyor. Bunu yaparken de sosyal devleti ortadan kaldırıyor. Bu yüzyılda böyle bir yapılanma olmaz olmamalı diye savunmalar yapıldı.

Sosyal devlet ; insanların sağlık, eğitim, haberleşme (insanların doğal hakkı) ve konut edinmelerinin güvencesidir.

12 Eylül dönemine kadar gündemde olmayan başörtüsü ve etnik ayrımcılık 30 yıldır Türkiye'nin birinci gündemi oldu. Türkiye savaş ortamına sürüklendi. Sınıf ve demokrasi mücadelesi gündemden düştü, insanlarımız savaş ortamında yaşamaya mecbur bırakıldı. Bunun faturası ülkemiz için çok ağır oldu ve bedeli 200 milyar doları aştı. Yüzlerce ölü, faili meçhuller, yaralıları ve en önemlisi 'oya gibi işlenen' düşmanlıklar bıraktı. Bu ülkenin yoksul insanları (Mühendisleri, küçük sanayicisi, esnafı, işçisi, köylüsü, memuru) bu anlamsız kavgadan en

fazla zarar gören kesim olmuştur.

12 Eylül'ün 30 yıllık karanlığından ve ekonomik çöküşünden zarar görmeyen sadece rantiyeciler, uluslararası para fonları, silah tüccarları ve onların yerli işbirlikçileridir. Son 30 yıllık uygulamalardan bu ülkenin namuslu sanayicisi, üreticisi, KOBİ işletmeleri, köylüsü, memuru, mühendisi, öğrencisi yani nüfusun % 90 ı zarar görmüştür.

Kurtuluş nedir diye soracak olursanız, çok basit: 12 Eylül dönemi ile yağmalanmaya başlanan tüm kamu mallarını, işletmeleri ve doğal kaynakları satıldığı fiyat üzerinden geri alınarak kamulaştırılmalıdır.

Buraların yönetimine;

- Sanayi odası temsilcilerinin
- Bakanlık temsilcilerinin
- Kurumla ilgili akademik oda temsilcilerinin
- Çalışanların, sendika temsilcilerinin
- Üniversite bilim kuruluşları temsilcilerinin

oluşturduğu bir yönetime verilir buraların verimli bir şekilde işletilip geliri ile aşağıdaki giderler süspanse edilmelidir.

Sanayiye ucuz enerji

- Sanayiye AR-GE teşviki
- Eğitime, üniversitede AR-GE birimlerine bütçe ayrılmalı.
- Vergi dilimleri düşürülmeli.
- İşletilmeyen doğal kaynaklara yatırım için finans kaynağı (Sanayiye ucuz hammadde)
- Köylüye bilimsel tarım için eğitim hizmeti
- İşçi ve ücretler üzerindeki ek vergiler kaldırılıp ücretler yükseltilecek iç piyasa canlandırılmalı.

Böyle bir sistemde sanayicimiz dünya pazarında daha rahat rekabet edilebilecektir.

Türkiye savaş ortamında olduğu müddetçe yukarıda anlatılanların hiç biri gündeme gelmez.

Bunu siyasi iktidarlar ve ana muhalefet partileri çok iyi bildiği için savaş ortamı sürekli gündemden düşmüyor. Bu arada Türkiye yağmalanıyor, satılıyor. Ana rahmindeki çocuklar borçlandırılıyor.

Ülkemizin geleceği sonu belli olmayan karanlığa doğru adım adım ilerliyor, kimsenin umrunda değil.

Şimdi aydınlar görev düşüyor. Ekonomik, mesleki haklarımız, demokratik haklarımızı savunurken ülkemizdeki iç savaşa karşı duruş sergilememiz gerekmektedir.

Bu ekonomik krizden meslektaşlarımızın büyük bir kısmı olumsuz etkileniyor. Endüstride mühendislik ücretleri ürün maliyetlerine göre %2..%7 arasında değişmektedir.